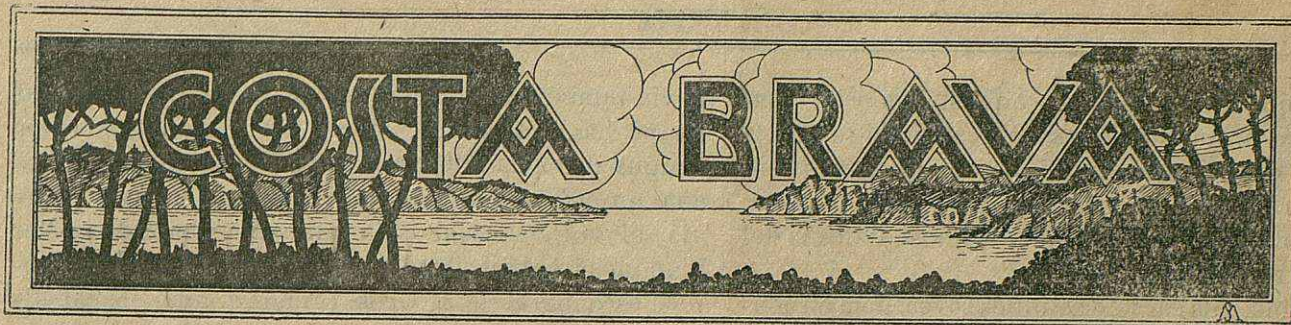

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

beutats (?) que han desfilat per aquesta galeria, com en un carro triomfal, no fessim desfilat-hi també al jove de qui ens ocupem avui i per el que voldríem que la nostra ploma fos com un incensari de plata, per poder oferir a n'aquest ídol palamosí, l'incens del nostre més rendit homenatge.

Com a principals característiques seves, hem de considerar-lo com un altre émulo d'en Ricardito Talmatje (ja sabem que això l'hi plau) no solsament per els seus cabells negres i artísticament arriçats, sinó també perquè és un saltari consumat. És alt, esbelt, el seu cos es vincladís com els joves de la ribera, la seva cara brusca i simpàtica, la mirada fosforescent aclarida per el somriure etern que's dibuixa en els seus llavis «sens» dubte per ensenyar-nos la blancor de les seves dents molt semblants a un reclam de pasta dentrifica; és aimant acèrrim dels esports i particularment del ciclisme i fútbol. Sabem també que's dedica a les lletres. d'impremta.

Té una gran afició per la medicina i fins és representant dels cataplasmes «Llenas». És aimant inseparable del «Rhum-Quima» «sens» dubte per conservar l'ondulació dels seus cabells, que segons ell és el tresor més preuat de la seva testa privilegiada.

SARA I FINA

Carnet d'un excursionista

T O S S A

La nostra classe d'anglès formava part de l'escola que tenia oberta una coneguda entitat cultural barcelonina, que hi ha en un dels carrers de vora la Rambla. Era en un pis i per anar-hi havíem de pujar per una escala mal il·luminada i enllosada. Era una escala que ens era tan familiar que gaire bé podíem pujar-la a ulls clucs sense errar-nos d'un graó. Un cop a dalt entràvem a la nostra sala, sobre de la porta de la qual hi havia un rètol de lletres ben dibuixades amb tinta xinesa que deia «Aula 1.ª».

En aquesta sala i al volt de tres taules grans i suficientment espaioses ens hi reuníem una colla d'alumnes de totes les classes i de totes les comarques de Catalunya que si bé quan varem matricular-nos no ens havíem vist mai, al cap d'unes setmanes de classe erem tan amics com si fóssim coneguts de tota la vida.

La majoria erem dependents de comerç joves i amb les ganes de fer gresca i broma propies de l'edat. Hi

havia també un vegetarià que ja devia haver passat temps ha la trentena, magre i esgrogueït, de color d'aigua de camamilla amb uns ulls esbatanats i grisos com un mussol i un coll sec i soleat d'arrugues i nervis, al vol del qual duia un coll-corbata de ratlles blanques i negres. Aquest, en un costat tenia un pintor, escenògraf, etc. Gros i reposat, amb els cabells que ja li grissejaven, el nom del qual era completament desconegut, però que es donava un gran aire d'artista quan parlava de «les seves obres» i semblava un set ciències que discutia de filosofia amb un estudiant de l'Universitat, llest i jove, capaç de remoure tota la classe ell sol.

A l'altre costat hi seia una noia d'edat indefinida, rossa, d'aquell ros trencat, molt simpàtica i de conversa molt atractiva, amb una veu dolça, de monja. Hom al veure-la i més al sentir-la se l'imaginava seguida-ment amb una toca blanca i hàbit negre.

També venia un company, dependent, molt afeccionat a la natació i un altre a la lluita greco-romana, i una dactilògrafa empordanesa, i com a tal franca i rampelluda, amb la qual no sé si per ésser de la mateixa comarca, sempre ens barallàvem però mai renyíem.

Altres més en venien que llarg seria citar-los, però d'entre aquesta varietat de caràcters, figures i cares, ens sobressortia una figureta, que era com un raig de sol que traspassa el cel gris i monóton d'un dia ennuvolat.

Era aquesta una donzellea, gaire bé una nena encara, una poncella que tot just es badava i que tot descloent-se deixava veure ja les fulles rojes i avellutades, de la flor que seria demà, entre les fulletes verdes que l'havien coberta i que s'esbadellaven al seu esclat i deixaven escapar-ne el seu perfum.

Què bonica era! embadalits quedàvem mirant-la i no li haguérem tret la vista del damunt, quan entrava i del marc de la porta estant, amb la cartera enxarolada, dels llibres, a sota'l braç posat en forma d'ansa i tot donant un «good evening» es llevava el capell, un capellet petit i bufó de color grana igual que el vestit, i amb un gest elegant, amb el cap ja lliure, feia bellugar els tirabuixons negres que duia recollits amb un passador i li queien enjogassats a l'esquena. La seva veu era clara i sonora i s'escapava dels seus llavis fins i ben dibuixats i tan rojos que res havien d'envejar a la rosa vermella que sempre duia sobre el pit.

Tenia una carona de nina, blanca i fina amb ulls negres que miraven amb dolcesa, i quan li contàven una facecia li brillaven d'alegria i reia amb una rialla infantina que captivava.

Durant un any ens aplegàvem cada vespre i cada

vespre poguérem enraonar i canviar les nostres impressions uns amb altres, però vinguéren les vacances i ens separàrem. Alguns s'en anaren a fora, a estiuejar, altres ens quedarem a la capital. Tots estavem dispersats.

Un diumenge al matí estava passejant pels jardins del Parc, anava distret, fruit de la fresca que passava per sota les palmeres i altres arbres, quan a l'ombra d'un passeig apartat i solitari, vaig trobar assegut en un banc, un dels companys de la ja finida classe d'anglès.

Era aquest company, dependent de comerç. Era bru i de línies regulars. Si digués que potser era el minyó més ben plantat i elegant de la classe potser no mentiria.

Erem bastant amics, i havia pogut observar bé el seu fons. Era somniador, una mica romàntic —una mica desplaçat en aquesta època— i parlava pausadament amb veu tranquil·la i quan mirava una cosa semblava que l'acaronés amb els seus ulls foscos i grossos d'esguart suau.

Quan em va veure arribar em va estrenyer les mans content. Vaig asseure'm al seu costat i ens posàrem a enraonar, i la conversa ens portà a la classe que ens havia fet conèixer i parlarem de tots els companys i companyes.

Al parlar d'aquella companya tant bufona, per uns instants el seu esguart va brillar i després torní a agafar el posat melangiós que li havia observat altres vegades, i amb barreja d'enyorament i de tristesa em digué:

—T'en recordes d'aquella noia tan bella que venia a classe i seia al nostre darrera? Que n'era de bufona! Va passar per el camí de la meua vida com estel lluminós que m'el aclaria i m'el feia veure d'un color rosat, però ara s'en ha apartat i ho veig tot fosc i trist, i no crec que torni a atancar-se.

Per un costat maleheixo aquestes vacances que me l'han allunyada, potser per sempre, però per l'altre beneheixo aquest allunyament perquè aixís potser arribi a oblidar-la. Sense donar-m'en compte vaig veure que l'estimava i m'he adonat que el meu braç es massa curt per a poder abastar una flor tan alta. Per la seva cultura i boniquesa i bondat, mereix més que ajupir la vista al nivell d'un senzill dependent; aixó sense comptar si ella em volia o li era tan indiferent com qualsevol altre.

El meu amic callà i quedà tan abstret amb els seus records, que ni s'adonà que passaven unes noies corrent i enjogassades que fóren una pinzellada de color sobre el vert de les plantes, i les seves rialles es perderen entremig del fullam dels jardins.

En aquell moment a la plaça de la Cascata una cobla encetà una sardana airosa i les seves notes que eren portades a la meua orella per un oratjol fi i em feien marcar-ne el compàs amb la punta del peu, ell ni les sentia. La seva ànima volava lluny. Potser era en una platja de vora Tarragona, on aquella noia tal vegada sense recordar-se del meu amic devia estar rient i jugant tot xipollejant amb l'aigua.

F. JUANALS I DAGAS

Estimació

La vida d'avui dia
ja té fel al despertar,
mes aquest desapareix
a força d'estimar.

Estima, nena, estima,
qu'és per això que has nascut,
que l'amor en cor de dona,
és l'estel de la virtut.

No llunyà, vindrà un dia
en que estimis de debó
fent de tota ta ditxa
un capdell de il·lusió.

Perfumada com la rosa,
bonica com un clavell,
inquieta i bellugosa
i amb el cor sempre novell.

La joventut de que ets dotada
et dóna un ferm delit,
i els somnis d'esperança
un coratge decidit.

Estima, doncs, tothora,
que l'amor és lo més gran
i perxò Deu al crear-te
va dir-te: ves estimant.

Norí

Aquest número ha estat revisat
per la censura governativa.

FUTBOLERES

Palamós. S. C. 2

U. S. Reveloise, 1

Id. 3

id. 1

Aquests partits tingueren lloc els dies de Pasqua. L'equip francès havia despertat molta expectació per quin motiu els partits han estat presenciats per una gran multitud. El primer dia, principalment, l'aspecte del camp era esplèndid.

En el primer partit els capitans Bigot i Dimas es canviaren banderins i després dels visques acostumats, invitaren a Monsieur Talansier, consul francès, a que tirés el kikoff, fent-ho en mig de grans aplaudiments. Seguidament començà la partida que no ressenyarem perquè ens manca espai.

En els dos partits ha vençut merescudament l'onze local. Els braus jugadors de Revel, malgrat el seu entusiasme i coratge exemplars, han tingut de rendir-se enfront un adversari tècnicament superior. Els francesos, d'una complexió atlètica ben envejable i d'una resistència a proba de bomba, han jugat dos bons partits. El seu joc dur, però noble, de passades llargues sense presició, sense intel·ligència, però que moltes vegades agafaven un caire emocionant per la rapidesa i coratge amb que disputaven la bola, va plaure'ns força. Si el seu braó i rapidesa anessin acompanyats per l'intel·ligència dels nostres tan sols, la U. S. Reveloise fóra un gran equip, que guanyaria molts partits. Avui si bé es difícil guanyar-los tampoc és fàcil que vencin ells. De joc en tallen molt, saben destruir-ne, però no en saben construir, no saben atacar més que en escapades individuals, perilloses per lo ràpides, però que enfront una defensa intel·ligent, com ho ha estat la dels palamosins aquests dos dies, difícilment pot reeixir.

En els dos partits sobressortí el porter Cabaussel, el millor de l'onze. Després la parella de defenses i especialment Rey. Dels mitjos molt bé el centre i a la davantera el millor Bigot, el més intel·ligent de tots.

Els locals, conjuntament han jugat dos bons partits. Amb més o menys encert tots hi han posat l'ànima.

Els gols francesos foren obtinguts per Bigot abdos dies i els nostres per Rosalench i Ribera el primer dia i Rosalench (2) i Molla el segon.

EQUIPS: U. S. REVELOISE: Cabaussel, Rey, Fauré, Vidal, Bohinu, Bosc, Louman, Bigot, Tersique', Barrau, Bastier. (Vermont, el segon dia).

PALAMÓS S. C.: Mayor, Dimas, Dispes (Forné, el segon dia) Barbé, Gou, Ventura, Aliu, Rosalench, Ribera, Molla, Roger.

KEEPER

oooooooooooo

DIUEN ELS FRANCESOS

Volíem saver l'impressió que s'emportaven els francesos de la seva estada a nostra vila i ens dirigírem a Bigot, capità de l'onze, que molt amable va contestar a les nostres preguntes dient a la primera:

—El vostre equip és excel·lent; és millor que el nostre. El joc de conjunt, de passades curtes i rases, m'ha plagut molt; però nosaltres som més ràpids i més forts

..... ?

—El millor de tots Aliu. Després Molla i Dimes. Rosalench, juga bé, però és massa «truquista». El porter molt petit.

..... ?

—El públic? Molt esportiu. Ens ha aplaudit força. Els arbitratges no pas encertats, però imparcials.

..... ?

—Si, estem molt contents. Quantes atencions! La rebuda a l'estació, i el vermouth d'honor, i l'audició de sardanes, Molt agraïts de tots els palamosins.

Diu Monsieur Legonue Henri, secretari de l'«U. S. Reveloise».

..... ?

—Estem contentíssims. La junta s'ha desfet en atencions vers nosaltres. Voldríem que vinguessiu a Revel per correspondre-vos. I també ens agradaria tornar.

..... ?

—La vila es bellíssima. La sardana ens plau. Alguns jugadors ja la saben seguir. És la millor excursió que hem fet a Catalunya.

..... ?

—Teniu un bon equip, més intel·ligent que el nostre. Per aixó heu vençut. Però els arbitratges, un poc parcials, ens han perjudicat. A França els àrbitres segueixen més el joc.

..... ?

—Si, ens mancaven els titulars Mercier i Bourrel. A més, Bigot va llesionar-se i no donà tot el seu rendiment. Si tornem farem millor equip. Doneu les gràcies als esportius palamosins que tan bé s'han portat amb nosaltres.

J. M.

COPA PROVINCIAL

Olot, F. C. U. S. Bisbalenca
 L'Escala, F. C. A. S. Democràtic
 Palamós, S. C. U. S. Figueres

Ja és sabut que en fútbol és difícil fer pronóstics. Però volem intentar-ho. Si ens equivoquem ja serem a temps a rectificar. Son els nostres pressumptes vencedors de diumenge: Olot F. C., L'Escala F. C. i Palamós S. C.

Noticiari

El diumenge passat es vegeren molt concorreguts els balls celebrats en el Casino «El Port» i «Centre R. Federal».

Dilluns de Pasqua tingué lloc una audició de sardanes en el passeig a honor dels jugadors de l'U. S. Reveloise, tenint cura de llur execució la renomada cobla local «La Principal»

Durant els passats dies de Pasqua, però sobretot en el primer, era bo de veure el gran número d'autos que passaren per els carrers de la vila. Per la carretera de St. Feliu no pararen en tot el dia i ens deia un aficionat a les estadístiques que no baixarien de dos milers els que hi passaren. Fou, durant tot el diumenge, una corrúa interminable.

Diumenge a la nit començ de temporada estiuenca: sardanes a la terrassa «El Port» i en el jardí al «Centre Federal», abdúes audicions concorregudes com no cal dir.

La platja de La Fosca és molt visitada durant tota la setmana per tal de veure el campament que hi tenen instal·lat els anglesos excursionistes que es troben passant temporada entre nosaltres.

Ha estat demanada la mà de la bella i distingida senyoreta Merçé Goday per al nostre amic en Francisc Pérez. Rebin la nostra enhorabona.

El dimarts a la nit, en el Teatre Carmen, la companyia que dirigeix el popular actor Sr. Martori, posà en escena la celebrada comedia dramática «La Llotja» que fou molt aplaudida.

Gran espectació en la vila la de divendres al dematí. Dotzenes de palamosins es lleen d'hora i es situen en els llocs més estratègics a fi de gaudir d'un espectacle imposant. No-res-menys es tractava de veure desfilar per damunt la vila nostrada l'esquadrilla composta de 61 hidroavions, comanada pel general italià Marqués De Pinedo.

Espectacle sublim, imposant de grandiositat quan les naus aèries s'apropaven venint de la banda de St. Feliu, formades amb precisió matemàtica mentres el brunzir de llurs motors ens feien aixecar el cap admirats del coratge dels moderns náutes i el nostre cor pronunciava un hurra! als brau aviadors.

En el nostre pròxim número publicarem la caricatura d'un dels nostres asos futbolístics.

Han arribat les primeres parades precursors de festa major. Els caballets ja funcionen i la mainada hi passa bones estones; però mal any aquest! l'aguda crisi no deixarà ésser pròdigues com en altres anys les butxaques dels pares.

El diumenge passat tingué lloc, com ja anunciarem, la Comunió Solemne dels nens i nenes d'aquesta Parroquia.

Màquina d'escriure	"BING"	núm. 2
LA COMPTAT		A TERMINIS
PESSETES		PESSETES
220		264

Demani una demostració a M. Prohies, i li serà feta sense cap mena de compromís per vostè.

TIP. EMPORIUM PALAMÓS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres
PLÀNOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Reservat per a la
Tintoreria "LOS MIL COLORES"

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

Respetable
público:

Soy Maria ARTIACH....

la galleta bien fabricada, exquisita y de perfecto tueste,
que tengo el gusto de presentar a mis hermanitos:

Cocochu
de coco seleccionado

Petit-Beurre
a base de
rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit

aristocrática
y excelente
para el té

En sucesivas apariciones
les seguiré hablando de
nuestras especiales cualidades.

